

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २३५
घ

Title विदग्धसुखमण्डनम्

Author धर्मदासः

Extent २४ पत्र Age सं. १६९५

Subject अनुसंगीत शास्त्र

|

विदग्ध सुख मण्डनम्

~~॥ ॥ ॥~~

२३५

२३५ मण्डन

मार्गवरीरुद्रयोः निष्ठुकमसि सनेवाकर
 राख्योक्त०३० नामहीनाः गेरवसं० १८२३

आप्ता काः नवरीद

२१- २) क० आप्ता

कौशवरी५ का० शु० ५

१॥३॥ क० आप्ता क० १॥ आप्ता

माधवरी५ क० १॥ आप्ता क० १॥ आप्ता

गद्यग्रजगद्यपाणेगजेन्द्र
 दिगतिप्रदः शकानुजश्रीरम
 लेशाराध्यदितिजान्निदि०
 चक्रबंधः॥

३०

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ सिद्धोषधानिभवदुःखमहागहानांपुण्यात्मनांपरमकर्णर
 सायनानि ॥ प्रक्षालनेकसलिलानिमनोमलानां शौद्धोदनेः प्रवचनानिचिरंजयंति
॥ १ ॥ जयंति संतः सुकृतेकभाजनं परार्थसंपादनसद्धतस्थिताः ॥ करस्थनीरोपमवि
 ष्वदग्निनोजयंति वैदग्ध्यशुभः कवेर्गिरः ॥ २ ॥ आचान्ते वमहोपलेन मुनिनाशनेव
 दुर्वाससासातत्पंवतमुद्रिते वजतुनानीते वमूर्च्छाविषेः ॥ वद्धे वातनुरज्जुभिः परगु
 णान्वक्तुं न शक्ता सती जिह्वा लोहशलाकया खलमुत्वे विद्धे वसंलस्यते ॥ ३ ॥ इहानेक
 सत्यं सततमुपकारिण्युपकृतिं कृतज्ञाः कुर्वंतो जगति निवसंत्येव सुधियः ॥ कियंतंति **॥ यम ॥**
 संतः सुकृतपरिपाकप्रणयिनो विना स्वार्थं येषां भवति परकृत्य व्यसनिता ॥ ४ ॥ ए
 षो जलिः सममसज्जनसज्जनौतौ वंदे नितोत कुटिलप्रणुणस्वभावौ ॥ एकं भियानिर
 भिसंहितवैरभावं जित्वा परंपरमनिर्वृतिपात्रभूतं ॥ ५ ॥ किं मे यवाहृतं खले प्रणताव

॥ यम ॥

॥ १ ॥

अनुपमः

पि स्यात्सोखा करोतु सुजनो यदि मांगुलान्नः ॥ चंद्रेण चारुचरिते नविका सितं सत्संकोचि
तं भवति किं कुमुदं तमोभिः ॥ ६ ॥ प्रीत्यै सतां तदनुभाव गतावसादः संत्यज्य गूढरचनं
प्रतिभानुरूपं ॥ किंप्राय बोध करणक्षममस्मि तार्थं वक्ष्ये विदग्धमुखमंडनमप्रपे
चं ॥ ७ ॥ यद्यस्मि सभामध्ये स्थातुं वक्तुं मनस्तदा सुधि यः ॥ तांबूलमिव गृहात्वा विदग्ध
मुखमंडनं विश्रुत ॥ ८ ॥ अथ जात्युद्देशः ॥ प्रादुव्यस्तं समस्तं च द्विर्व्यस्तं द्विस्समस्तकं ॥
तथा व्यस्तसमस्तं च द्विर्व्यस्तकसमस्तकं ॥ ९ ॥ तत्तद्विः समस्तकव्यस्तमेकालापं प्रभिन्न
कं ॥ भेद्यभेदकमोजस्वि स्यालंकारं सकोतुकं ॥ १० ॥ प्रश्नोत्तरसमंष्टुप्रश्नं भनोत्तरं त
था ॥ आदिमध्योत्तराख्ये द्वे अंत्योत्तरमतः परं ॥ ११ ॥ कथितापक्रुतिंचैव विषमं वृत्तना
मकं ॥ नामाख्यातंच ताकंच सौत्रं शाब्दजं शब्दजे ॥ १२ ॥ वर्णवाक्योत्तरे तद्वत्सलोको
त्तरमतः परं ॥ खंडपादोत्तरे च क्लृप्तं क्लृप्तकपदं तथा ॥ १३ ॥ गोमूत्रं सर्वतोभद्रं गतप्र

त्यागतं विदुः ॥ वर्द्धमाना सरंत दृढीयमाना सरंत या ॥ १४ ॥ शंखलं नागपाशं च चित्रं
 संमुद्धमेव च ॥ प्रहेलिकां तथा दृढं कालसारं दिवर्णितं ॥ १५ ॥ अजमारदिकं गूढं पदं
 पादार्यगूढकं ॥ कृतितितं दातया द्युर्थं सहापद्भुतिविंदुमत् ॥ १६ ॥ क्रियाकारकसंबंधगु
 णान्यामंत्रितस्य च ॥ गुप्तं तथा समासस्य लिंगस्य वचनस्य च ॥ १७ ॥ मात्राविंदुविसर्गा
 णां च्युतकान्यसरस्य च ॥ स्नानव्यंजनयोश्चापि च्युतदत्ता सरंत या ॥ १८ ॥ इति जात्युद्दे
 शः ॥ एष्टं पदविभागेन केवलेनैव यद्भवेत् ॥ विदुर्व्यस्तं समस्तं यत्समुदायेन एव्यते ॥
 १९ ॥ पूजायां किंपदं प्रोक्तं अस्तनं कोविमर्त्युरः ॥ कआयुधतयाख्यातः प्रलंबासुरविदि
 षः ॥ २० ॥ सुनासीरः ॥ कोदुराद्यस्य मोहाय काप्रियासुरविदिषः ॥ पदं प्रश्नवितर्कं किं
 कोदं नृदभूषणं ॥ २१ ॥ रामानुएगः ॥ व्यस्तजातिः ॥ अपि सेविता द्विजिह्वैः कदापि के
 नो विकारमायांति ॥ विविद्यमानतनवः स्वगुणैरधिकं विराजंते ॥ २२ ॥ मलयतरवः ॥

राम
 ॥ २१ ॥

अनिभत कोकिल निस्वन मुखरित सहकार काननः पूसां ॥ कोहदयं हरति तरां मधुक
 रहुं कारिकं केलिः ॥ २३ ॥ मधु समयः ॥ समस्त जातिः ॥ व्यस्तं समस्त प्रथवा समा सपद
 भंगतः ॥ द्विः पृष्टं यत देवस्या द्विर्द्यस्तं द्विः समस्त कं ॥ २४ ॥ वर्षा सुका भवति निर्मधु की
 दृगज्जं शेषं विभर्ति वसुधा सहितं क एकः ॥ आमंत्रय स्वधरणी धर राजपुत्रां कौत्रा
 स्थिभस्म निचितां गजनाश्रयः स्यात् ॥ २५ ॥ कालिका पालिक मवः ॥ कीदृशं वद मरुस्य
 लं मतं दारिकुत्र सति भूषणं भवेत् ॥ ब्रह्मिकां तसु भटः सकामुकः कीदृशो भवति कुत्र
 विद्विषां ॥ २६ ॥ अवारितो रणे ॥ द्विर्द्यस्त जातिः ॥ पक्षि श्रेष्ठ सखी वभ्रु क्षमा वाच्याः
 कथं वद ॥ ज्येष्ठे मासि गता शेषं कीदृशो त्यज लाभुवः ॥ २७ ॥ विवरां लीन कुलीराः
 विश्वं भरा प्रलंबं ब्रीहि मातुष संयतः ॥ कथं वाच्या मयं त्येते दिनां ते विकसंति कः ॥
 २८ ॥ कुंवलं यव वरां जयः ॥ द्विः समस्त जातिः ॥ पृष्टं पद विभागेन समुदायेन यद्भव

न२

३

त्र॥ विदुर्व्यस्तं समस्तं तदुभयार्थप्रदर्शकं ॥२८॥ काप्रियेणारहितंगनामुनेर्दाम्निकेन
 तनयेनैदिता ॥ कीदृशो न पुरुषेण पक्षिणां बंधनं समभिलष्यते सदा ॥३०॥ शकुंतलोभ
 रतेन ॥ कीदृशं हृदयहारिकुजितंकः सखायशसिभूपतेर्मतः ॥ कस्तवास्ति विपिने
 भयाकुलः कीदृशश्च नमवेन्निशाकरः ॥३१॥ कलंकविरहितः ॥ व्यस्तसमस्तजातिः ॥
 दिव्यस्तमेव संस्पृष्टं समुदायेन यद्भवेत् ॥ त्रिधा भिन्नं तथैवोक्तं दिव्यस्तकसमस्तकं
 ॥३२॥ कोशं करस्य बलयाचपयोधरोक्तः कीदृक् परस्य नियतं वशमेतिभूपः ॥ संवो
 धयोरगपतिं विजयी च कीदृक् दुयोधनो नहि मे वेद द कीदृशश्च ॥३३॥ अहीना
 स्तनयः ॥ कोमोहाय दुरीश्वरस्य कथितः संवोधना योगुरुः कोधायां विरलः कलौ ॥ राम ॥
 नवघनः कीदृक् कीदृक् द्विजः ॥ किलेखावचनं भवेदतिशयं दुःखाय कीदृक् खलः ॥३४॥
 कोविद्वाधिपतिर्मनोभवसमो मूर्त्या पुमान् कीदृशः ॥३४॥ राजीवसंनिभवदनः ॥

द्विव्यस्तसमस्तजातिः ॥ द्विः समस्तं यदाष्टं व्यस्तमेकेन यद्भवेत् ॥ तत्र द्विः समस्तकव्यस्तं
 कथितं प्रश्नपंडितैः ॥ ३५ ॥ कीदृशः सकलजनो भवेत्सुराक्षिकः कालो विदिनदहं धका
 रहेतुः ॥ कः प्रेयात्कुमुदवनस्य को निहंति भ्रातृव्यं वदशिरसा जितस्त्वया कः ॥ ३६ ॥ वि
 धुरं विरहितः ॥ संग्रामे स्फुरदसिना त्वया हताः के केदुःखं वदति रये नरस्य कुर्युः ॥ क
 स्मिन्नुद्भवति कदापि नैव लोमख्याताः के जगति महा लघुत्वभाजः ॥ ३७ ॥ नरं करुणा वः ॥
 द्विः समस्तकव्यस्तजातिः ॥ एकः श्रुत्या पदं यत्र भिन्नोर्थं प्रतिपादकं ॥ प्रभेदं द्विः समस्त
 स्य तमे काला पदं विदुः ॥ ३८ ॥ कीदृशी निरयभूरने कथा सेव्यते परमपापकर्मभिः ॥ प्रे
 तराससपिशाचसेविता कीदृशी च पितृकाननस्य ली ॥ ३९ ॥ नरकया लुचिता ॥ के सर
 दुमतलेषु निश्चलः कीदृशो भवति मत्तकुंजरः ॥ तत्त्वतः शिवमवेत्यलक्षणे रर्जुनः समि

कृत

तिकीदृशोभवत् ॥४०॥ दानवकुलममरहितः ॥ एकपदजातिः ॥ शब्दार्थलिंगवचनेष्वस्ते
र्यद्वासमस्तकेः ॥ विभक्त्याचप्रभिन्नयतत्प्रभिन्नकमुच्यते ॥४१॥ तिर्जितसकलारातिः
एष्टतिकोनेकोमत्पोर्भयमृच्छति ॥ मेघात्ययेरुचिराशायाः किंतिमिरस्यकारिनि
शायाः ॥४२॥ विधुतारातैजः ॥ विहगपतिः कंहनवानहितं कीदृक्भवतिपुरंजन
सहितं ॥ किंकविनंविदितंवदधीभृतपादः पतिरपि कीदृक्भवत्युक्त ॥४३॥ अहिम
करंमयः ॥ शब्दार्थलिंगभिन्नं ॥ अनुकूलविधायिदैवतोविजयिष्यान्ननुकीदृशोन
पः ॥ विरहिण्यपिजानकीचनेविवसंतीमुदमादधौकुतः ॥ कुशालवर्द्धितः ॥ कुसुमं प
तदेत्यनाकतोवदकस्मैस्पृहयंतिभोगिनः ॥ अधिगम्यरतंवरांगनाक्कसुयत्नंकुरुते
सुशिक्षिता ॥४५॥ सुरतरवे ॥ शब्दार्थविभक्तिभिन्नं ॥ कामुजहारहरिरबुधिमथ्यम

राम
॥४॥

ग्नां कीदृक् शतं भवति निर्मलमागमानां ॥ आमंत्रयस्व नमस्त्रिंशत्वावलीढं तत्रापि
 कोदहति केमदयंति भंगान् ॥ ४६ ॥ कुंदमकरंदविंदवः ॥ वसतिकुत्र शिरोरुहसंहति
 दिनकृतो ननु केति मिश्रिदः ॥ पवनभक्षसपत्नरणोन्मुखं पुरुषमाद्रुय को जेति प्रियः ॥ ४७ ॥
 केकिरणोत्तराः ॥ शब्दार्थवचनभिन्नं ॥ कादृगृहं याम्यगृहं गतस्य कास्त्राणमंभ
 स्तरणे जनानां ॥ भूषाकथं कंठं तेनुष्टुप्ते मुक्ताकलापैरिति चोत्तरं किं ॥ ४८ ॥ हाशवि
 नावः ॥ कवयो वदकुत्र कीदृशाः कविनं किं विदितं समंततः ॥ अधुना तव वैरियो
 षिताहृदि तापः प्रबलो विहाय काः ॥ ४९ ॥ गिरिसारमुखाः ॥ शब्दार्थलिंगविभक्तिभि
 नं ॥ मेघात्पथे भवति किं सुभगावगाहं कावाविडं वयंति चारणमल्लवेश्याः ॥ दुर्वारवा
 र्यविभवस्य रणे भवेत्कः कास्मेरवक्रसुभगास्तरणे प्रभाभिः ॥ ५० ॥ सरोजराजयः ॥

५ दृष्टति शिरसि रुहो मधुमथनं मधुमथनस्त शिरसि रुहं च ॥ कः खलु च पलतया सुविग
 दितः काननुयानतया गविगदिताः ॥ ५१ ॥ केशवै नौकाः ॥ शब्दार्थलिंगवचनभिन्नं ॥ न
 भवति मलयस्य कीदृशी भूः कद्रु कुचं न विभर्त्तिकंगता श्रीः ॥ भवदरिनिवहेषु कास्ति
 नित्यं बलं मथनेन विपद्यधायिकेषां ॥ ५२ ॥ विपत्तगांतां ॥ समयमिह वदंति कुं नि
 शीयं शमयति कान्वदवारिवाहं हं ॥ वितरति मगतां मनस्सु कीदृक् सुदमतिमात्रम
 यं महातडागः ॥ ५३ ॥ अरविंदवान् ॥ शब्दार्थविभक्तिवचनभिन्नं ॥ कीदृक्षं समिति व
 लं निहंति शत्रुं विलोः कामनसि मुदं सदा तनोति ॥ तुच्छं सच्छरधिमुखं निगद्यते किं
 पंचत्वं मतमपमान एव केषु ॥ ५४ ॥ अभिमानिषु ॥ घनसमये शिखिषु स्यात्तन्त्यं की
 दृक्षु किंच नातति ॥ प्रावृषिकस्य नगमनं मानसमभि कीदृशाहंसाः ॥ ५५ ॥ समुत्सुकं

अध

॥ तम ॥

॥ ५ ॥

मनसः॥ शब्दार्थलिंगविभक्तिवचनमिदं॥ एते प्रभिन्नजातयः॥ अर्थमात्रैकमेवेन भि
न्नं वक्षन्ति केचन॥ सुकुमारधियस्तत्र विदग्धैर्नादृतं यथा॥ ५६॥ आनन्दयति कोत्पद्य
सज्जनानेव भूतले॥ प्रबोधयति पद्मानितमांसि च निदंति कः॥ मित्रोदयः॥ अदवा
कीदृशी प्रायोदुर्गमा भवति प्रिये॥ प्रियस्य कीदृशी कांता न नोति सुरतोत्सवं॥ ५७॥ म
दनवती॥ यादृशो जनिमाप्नोति तादृशः कोविनस्यति॥ हरस्य प्राप्तिमाप्नोति प्रसवैः क
श्च धूसरः॥ ५८॥ अर्कः॥ भिन्नाववश्यं कर्तव्यो शब्दार्थो प्रश्नकोविदैः॥ लिंगादिषु यथा
शक्तिभेदमाहुर्मनाषिणः॥ ६०॥ ॥ इति श्रीधर्मदासविरचिते विदग्धमुखमंडने
प्रथमः परिच्छेदः॥ ॥ विशेषणं विशेष्यं च यत्र प्रश्ने विधीयते॥ भेदभेदकमाहु
स्तं प्रश्नं प्रश्नविदो यथा॥ १॥ कीदृक्किं स्यान्न मत्स्यानां हितं स्वेच्छा विहारिणां॥ गुरौः

६ परेषामत्यर्थं मोदते कीदृशः पुमान् ॥ २ ॥ विमत्सरः ॥ अगस्त्येन पयोराशोः कियत्प्रातं किमु
 श्रितं ॥ त्वया वै रिक्तुलं वारकादृशं समरेकृतं ॥ ३ ॥ सकलैकं ॥ भेद्यभेदकजातिः ॥ द
 र्घवृत्तेन यत्पृष्ठं उत्तरं कियदक्षरं ॥ तदोजस्वाति विख्यात मूर्जितं चेति केचन ॥ ४ ॥
 कामिन्यास्तनभारमंथरगते लीलाचलञ्च शुषः कंदर्पैकविलासहासवसतेः कीदृ
 कपुमान्वल्लभः ॥ हेलाकृष्टरूपाण्यारितगजानी कालुतस्तेरयः आसायासविश्र
 ष्ठकं वकुहरानिर्योतिजावर्धिनः ॥ ५ ॥ समरतः ॥ दैत्यारातिरसौ वराहवपुषा का
 मुज्जहारां बुधेः कारूपं विनिहंति कोमलवधूवैभ्यश्च दीक्षागुरुः ॥ स्वध्वंदनवशले
 कीकचलनैः पंपासरोमज्जनैकैर्विभ्यादिवने वसंत्यभिमत क्रीडाभिरामस्थिताः ॥
 ६ ॥ कुंजराञ्च ॥ अजस्विजातिः ॥ उपमादिरलंकारो बहुधा परिकीर्तितः ॥ यत्नेन क

राम
 ॥ ६ ॥

६
 थ्यते सार्द्धं सालंकारं तदुच्यते ॥७॥ फलप्राणा वा कलमिव किं पदमत्र कांत सद्रूपते स्त्वमिव कः
 परितोषकारि ॥ कः सर्वदा दृष्य गतिस्त्वमिवातिमात्रं भूत्या श्रितः कथय पातित सर्वभू-
 त ॥८॥ शंकरः ॥ उपमा ॥ सूर्यस्य कातिमिरकुंजर वृंदसिंही कासत्कवेः सुकृतवारिधिने
 इलेखा ॥ पार्थश्व कीदृग रिदा बहुताशनो भूत्वा मावता कुसुमदामहरस्य मूर्द्धि ॥९॥ भा-
 गारथी ॥ रूपकालंकारं ॥ सालंकारजातिः ॥ लघुवृत्तेन यत्पृष्ठं प्रभूताक्षरमुत्तमं ॥ सकोटु-
 कमिताच्छंति तदिदं दत्तदिदं यथा ॥१०॥ के स्थिराः के प्रियाः स्त्रीणां को प्रियो नक्तमाह्वय ॥
 नृत्यभूः कीदृशारम्यानदा कीदृग्यनागमे ॥११॥ अगाधवारिपूरजनि ततरंगा ॥ काक-
 ताविष्णुना कीदृकृपोषितांकः प्रशस्यते ॥ असेव्यः कीदृशे स्वामी को निहंति निशानमः
 ॥१२॥ कुमुदेवन बोधे वौदयः ॥ सकोटु कजातिः ॥ प्रशवर्णशृते स्तुत्यं यत्र स्यादुत्तरं वचः ॥

प्रश्नोत्तरसमंतज्ञास्तदाहुः श्रूयतां यथा ॥ १३ ॥ कं र पं म द जन कं प्राहुः का च घटी गदिता छतये
 ह ॥ इत्यादि प्रश्ने युक्तं यत्पूहितदुत्तरमाशु विचिंत्य ॥ १४ ॥ पथि कस्तिष्ठति विरहीना विक
 आस्तेतत्कृतरक्षः ॥ इत्यादि प्रश्ने युक्तं यत्पूहितदुत्तरमाशु विचिंत्य ॥ १५ ॥ प्रश्नोत्तरस
 मजातिः ॥ यस्मिन्नुत्तरमुच्चार्य प्रश्नस्तस्यैव पृच्छते ॥ पृष्टप्रश्नं तदिच्छंति प्रश्नोत्तरविदो य
 यथा ॥ १६ ॥ लक्ष्मणोत्पुत्रं यत्र प्रश्नः स्यात्तत्र कीदृशः ॥ आश्वेदिरदहंदायवनालीकी
 दृशाहिता ॥ १७ ॥ कोसारसहिता ॥ चादयदति यत्र स्यादुत्तरमथ कीदृशः प्रश्नः ॥ कथ
 यत्वरितं केसुर्नोकायावाहनोपायः ॥ १८ ॥ केनिपाताः ॥ पृष्टप्रश्नजातिः ॥ कथयामु
 कमित्यादिभटुत्वाय चोत्तरं भवेत् ॥ भग्नोत्तरं तदिच्छंति काकुमात्रेण गोपितं ॥ १९ ॥ भव
 तिदवातिस्वर्के कस्याभ्यंतरमगाधमतिशिशिरं ॥ काव्यामतरसमग्नः त्वमिव सदा कैक

राम
 ॥ ७ ॥

विःसरसः॥२०॥ वीरे सरुषिरि पूर्णानि यतं का हृदयगामिनी भवति॥ नमसि प्रस्थितजल
 दे काराजति हंत वदतां॥२१॥ भग्नोत्तरजातिः॥ यत्पृष्ठं प्रश्नवाक्ये स्यादादि मध्यांत
 संस्थितं॥ उत्तरंतत्रिधा प्रोक्तमादि मध्यांत पूर्वकं॥२२॥ अमरहितः कीदृशो भवति त
 संविकसितः सदा पद्मः॥ ज्योतिषिकः कीदृशः प्रायोभुवि पूज्यते लोकैः॥२३॥ प्रभवः
 को गंगाया गेने पतिरपि सुभगस्य गंधरः॥ केसेयं ते सेवकसाधैरत्यर्थमर्थपरे॥२४॥
 आद्युत्तरजातिः॥ अयमुदितो हि मरश्चिर्वनिता वदमस्य कीदृशः सदृशः॥ नीलादि
 कोपलंभः स्युरतिप्रत्यक्षतस्तस्य॥२५॥ गैरिकमनःशिलादिप्रायेणोत्पद्यते कुतो
 नगतः॥ यः खलु न चति पुरुषः स्यान्नादुक्तः स कीदृशः॥२६॥ मध्यांतजातिः॥ कस्मि
 न्च सति वदमी न गणाविकल्पं किं वा पदं वदति किं कुरुते विचस्वान्॥ विद्युस्तुता वल्

यवान्यधिकंगनातोउद्वेजकोनावतिकः स्वतुंवारिंवाहः॥२०॥शब्दःप्रभूगतइतिप्रचुप
 मिधायीकीदृग्भवेद्वदतशब्दविदेविचित्य॥कीदृग्दृहस्यतिमतेविदिताप्रियोगःप्रा
 यःपुमान्भवतिनास्तिकवर्गमध्यः॥२१॥अंतोत्तरजातिः॥पदांतराप्रिसंबंधात्प्रश्न
 वाक्येपिसंस्थितं॥कथितापहुतिःसास्याल्लस्यतेयत्रनोत्तरं॥२२॥एषासंबोधनेकी
 दृक्विनापरिकीर्तितं॥केनेदंमोहितंविश्वंप्रायःकेनाप्यतेयशः॥कस्यमरौदुरधि
 गमःकमलेकःकथयविरचितावासः॥कैल्लस्यतिचामुडाचदरिपवस्तोकुतोभ्रष्टः॥
 ३१॥कथितापहुतिः॥यत्रभंगस्यवेषम्यंविषमंतन्निगद्यते॥युत्रप्रश्नेस्थितंवृत्तंतद्वृत्तौ
 न्नरनामकं॥३२॥कीदृक्चनस्यान्नभयायपृष्टेपदुत्तरंतद्वेकीदृस्य॥वाच्यंभवेदी
 क्षराजातुमंबुकंकोधिरोतेगविकोर्चनायः॥३३॥अहिंस्वमहिमः॥प्रायःकार्येनिष्ठं

स्य श

ज्यंते नराः सर्वत्र कीदृशाः॥ नाधारति भवेच्छूनो वाची वदकीदृशाः॥ ३४॥ सावधानाः॥
 विषमजातिः॥ गतक्लेशायासा विमलमनसः कुत्र मुनयः तपस्यंति स्वः स्याः सुररिपुरि
 पोः काचदयिता॥ कवेः किं प्रेयस्यान्नवलघुयुतैरष्टगुरुभिः बुधावृत्तं वलैः स्फुटघटि
 तबंधं कथयत॥ ३५॥ शिखरिणी॥ उरसि सुरभिदाकागाढमालिंगतास्ते सरसिज
 मकरंदानंदिता मोदते का॥ गिरिसमलघुवर्णैरर्णवाख्यातसंख्यैः गुरुभिरपि क
 ताकाकुंदसोवृत्तिरप्या॥ ३६॥ मालिनी॥ वृत्तनामकजातिः॥ एकमेवोत्तरं यत्र सुस्ति
 ष्टत्वा द्विधा भवेत्॥ सुप्रतिगंतप्रभेदेन नामाख्यातं तदुच्यते॥ ३७॥ समरशिरसि सेनं
 कीदृशंदुर्निवारं विगतधननिशायै कीदृशो न्निशोभा॥ कमपि विधिवशेन प्रा
 प्य योग्याभिमानं जगदखिलमनीशो दुर्जनः किं करोति॥ ३८॥ अभिभवति॥ पदमनंत

१
 रवाचिकिमिष्यतेकपिपतिर्विजयाननुकीदृशः॥परगुणानादितुंगतमत्सराःकुरुयकिं
 सततंभुविसज्जनाः॥३६॥अनुसलमः॥३७॥वदतिरामममुष्यजघन्यतोवसतिकुत्र
 सदासमानुषः॥अपिचशक्रसुतेनतिरस्त्रतोरेविसुतःकिमसौविदधेत्यया॥३८॥
 अनुजगद्दे॥भवतिगमनयोग्याकीदृशभूरथानांकिमतिमधुरमल्लभोजनांतेप्र
 देयं॥प्रियतमवदनीचामंत्रणोकिंपदंस्यात्कुमतिरुतविवादाश्चकिरेकिंसदर्थे॥३९॥
 समादधिरे॥लिट्॥वदतानुत्तमवचनंधनिरुच्चैरुच्यतेचकीदृशः॥तवसुहृदोगुण
 निबहेरिपुनिबहंकिंचकर्तारः॥४०॥अवमंतारः॥कीदृकृतोयंदुस्तरंस्यात्तितीर्थैःका
 पूज्यास्मिन्वद्भामंत्रयस्त्र॥दृष्ट्वापूसेदूरतोमानविज्ञाःकिंकर्त्तास्मिप्रातरेवाश्रपाशं
 ॥४१॥अनुमातासे॥लुट्॥कामुकास्युःकयानीचाःसर्वःकस्मिन्प्रमोदते॥अर्थिनःप्रा

राम
 ॥६॥

१
 ष्यपुण्याहे करिष्यथ वसूनि किं ॥ ४४ ॥ दास्यामहे ॥ को दुःखी सर्वकार्येषु किं अशार्थस्ववा
 चकं ॥ यो यत्र विरतो नित्यं ततः किं सकरिष्यति ॥ ४५ ॥ प्रयास्यति ॥ लट् ॥ विद्यंत इति समा
 र्थः कः शब्दः किमचिरयति मुद्रां कं ॥ कथमपि यदि कोपः स्यात्तं च जनः किं करोतु वद ॥ ४६ ॥
 संत्पंजतु ॥ मेघात्पये भवति का सुभगा वगा हा वृत्तं वसंततिलकं किं यदक्षराणां ॥ भो
 भोः कदर्थपुरुषा विषुवद्दिनेषु वित्तं च वः सुबहुतक्रियतां किमेतत् ॥ ४७ ॥ नदीधत्तां ॥
 लोट् ॥ को माद्यति मकरंदैः तनयं कमसूतजनकराजसूता ॥ कथय कृष्णवलसस्यं पके
 किमन्वाकरः त्वमपि ॥ ४८ ॥ अलीलवं ॥ पृच्छति पुरुषः के स्यांसमभूषणवज्ररुत्तपक्षत
 यः ॥ बहुभयदेकांजिगमिषुरेकाकाचार्यते च कथं ॥ ४९ ॥ मानवनगाः ॥ लुट् ॥ किमकर
 वमहं हरिर्महीध्रं स्वभुजवलेन गर्वाहितं विधित्सुः ॥ प्रियतमवदनै नपीयते कः परिण

न विं व फ लो प मः प्रि या याः ॥ ५० ॥ अ ध रः ॥ परि हर ति भ षा त्त वा हि तः कं क म य क दा पि न वि
 द ती ह भू तः ॥ क य य कि म क री रि मों ध रि त्री न प ति गु रौ न प ते त्वे मे व वै कः ॥ ५१ ॥ स म रं ज यो ॥
 ल ड् ॥ की द क्से ना भ व ति र तौ दु र्वा रा त्री रः क स्ये स्य ह प ति ल द्मा मि छ न् ॥ का सं वु डि र्भ व ति
 भु वः सं ग्रामे किं कु र्वी र्ध सु भ ट ज ना भ्रा तृ व्या न् ॥ ५२ ॥ प रां ज ये म हा ॥ कं सा रा ते र्व द ग म
 नं के न स्या त्क सिं स्तु ति न नु भ ज ते स्व ल्ये छः ॥ कं स र्वे चां सु भ क र मू चु ड् ॥ राः किं कु र्या स्त्वं सु
 ज न स शो कं लो कं ॥ ५३ ॥ वि नो द ये यो ॥ लि ड् ॥ वा र तौ द्रो भ वे त्की द क् प्री त ये भं ग सं ह तेः
 ॥ य घ ल स्ये त दा स्ये कि म क रि ष्य म हं ध नं ॥ ५४ ॥ स म दा स्यः ॥ का ले दे शे य था यु क्तं न रः
 कु र्व न्तु पे ति को ॥ भु क्त वं ता ल व स्ये तां कि म न्न म क रि ष्य तां ॥ ५५ ॥ अ हा स्य तां ॥ ल ड् ॥ ना
 मा ख्या त जा तिः ॥ ज्ञे यं त र्क द शो ता र्क सौ त्रं सू त्रा स रै स्त था ॥ शा वी यं शा वू सं स्ता मिः शा स्त्री

राम
 ॥ १० ॥

यं शास्त्रमाषया ॥ ५६ ॥ हिमानी स्थगितो स्यातां कीदृशोऽशिशिभा स्करौ ॥ कः पूज्यं कः प्रमारी
 भ्योनप्रमाकर संमितः ॥ ५७ ॥ अभौवः ॥ के प्रवाणा कुतो हीनं जी रं वा सो मु मां श्रवः ॥ नि
 रा करि ष्य वो वासु योगा चार्त्त कीदृशः ॥ ५८ ॥ विज्ञानं चादिनः ॥ तार्क्षजातिः ॥ को नयति
 जगदशेषं स यमपि विभ सं व भूवकं विष्णुः ॥ नीचः कुत्र सगर्वः पाणिनि सूत्रं च कीदृशं ॥ ५९ ॥
 यमो गंधने ॥ किं स्याद्विशेषा निष्ठं का संख्या वदत पूरिणी भवति ॥ नीचः केन सगर्वः सूत्रं
 चांद्रस्य कीदृशं ॥ ६० ॥ विशेषणं मे कार्यं न ॥ सौत्रजातिः ॥ न श्लाघ्यते खलः कस्मै सुप्तिर्ज
 तं तदुच्यते ॥ लादेशानां नवानां चातडं किन्ताम कथ्यते ॥ ६१ ॥ परस्मैपदं ॥ किमव्य
 यतमाख्यातं कस्य लोपो विधीयते ॥ ब्रूतशब्दविदो ज्ञात्वा समाहारः कथ्यते ॥ ६२ ॥
 स्वरितः ॥ शास्त्री यजातिः ॥ जलदात्यये भवति कः समदः सुभगं च किं कम धरन्मुरजितः ॥

॥ कटुतैलमिश्रगुडकोनियतं विनिहंति कंठिगुणसप्तदिनैः ॥ ६२ ॥ श्वांसरोमं ॥ कादृग्य
 स्त्रेदीपवर्तः शिखास्यादुष्टः पृच्छत्याभजंते मृगाः किं ॥ देवामात्ये किं गते प्रायशो स्त्रिलोकः
 कुर्यान्मोविवाहं विविक्तः ॥ ६३ ॥ विभाकरभवं ॥ सास्त्रजातिः ॥ वर्णपंचोत्तरं यत्र तद्व
 र्णोत्तरमुच्यते ॥ वाक्यं यत्रोत्तरं स्यात्तद्वाक्योत्तरमिति स्मृतं ॥ ६४ ॥ कौविल्यात्तावदेः श
 त्रुशोकं वदति किं पदं ॥ कोभीष्टोतिदरिद्रस्य सेव्यं ते केचमिष्टुभिः ॥ ६५ ॥ वाहाराः ॥ किं
 मुंचंति पयोवाहाः कीदृशा हरिवल्लभा ॥ पूजायां किंपदं कोनिः कः कस्तेन ह तोरिपुः ॥ ६६ ॥ कंसासुर
 वर्णोत्तरजातिः ॥ दधौ हरिः किं मुचि कीदृगभं पृच्छत्य कः किंकुरुते सशोकः ॥ श्लोकं वि
 धायपि किमित्युदारः कविर्न तोषं समुपैति भूपः ॥ ६७ ॥ अगमकमकरोदिति ॥ लक्ष्मी
 धरः पृच्छति कीदृशं स्यान्नृपः सपत्नैरपि दुर्निवारः ॥ अकारि किं ब्रूहि नरेण सम्यक्पि

राम

॥ ११ ॥

तत्त्वमाप्तेपयितुं स्वकीयं ॥ ६८ ॥ समज्जनितनयः ॥ वाक्योत्तरजातिः ॥ ॥ इति श्रीधर्म
 दासविरचिते विदग्धमुखमंडने दिनायः परिच्छेदः ॥ ॥ श्लोक एवोत्तरं यत्र तत् स्तो
 कोत्तरमुच्यते ॥ एवं उक्तं भवेदर्थं श्लोकात्पादात्तदुत्तरं ॥ १ ॥ कंदे वं के च यंति स्फुट
 चिनिशि किं कीदृशा दुस्विना स्त्री कादृक् कं सदा स्तिक् च तव विजयः प्रादृषः कीदृश
 खं ॥ कामादुः प्रेतयोग्यां कथय सुकृतिनः प्रायशः कीदृशा स्युः कंधत्ते कंच धत्ते गगनत
 लमलं प्रेक्षणीयं जनानां ॥ २ ॥ वृक्षः कीदृक् च कीस्ति स्फुटं चिकुसुमामोदमासाद्य का
 लं किं मुंचं त्यं बुवाह भवदरिनिबहे संज्वरः किं भवश्च ॥ किन्ते न प्रादृतिः स्यादतिश
 यलघवः केवको ग्रीहि भेदः प्रायेणा प्रादृषेण्याः प्रियतमदिवसाः कीदृशाः कीदृशा
 स्युः ॥ अंजना मे महावारिवाहो घनिचितां बराः ॥ कंदं च कंदली कंदरजः पद्मलवाय

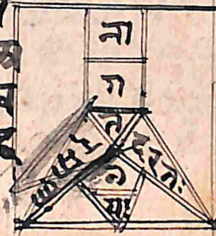
वः॥५॥ कुर्यादुद्देगवंतं कथयति शि सरः कीदृशं कास्ति वक्त्रे वक्त्रा निघः कयास्यात्परिषदि
 नियतं मे द सं वो ध न किं॥ वरुणो पोत्यं क मूचुः किमसुर रि पुराणो वंशो पाल ये सं क प्राले
 यादि पुत्री कुच कलश लुट्पाणि रेणां क मोलिः॥५॥ कीदृक् स्वे ह वं धुः सुकृत म पहर
 प्रेयसी का पुगां ते कीदृग्मी ति वि ध ते ध नुर व निरुहं कंच दामं त्र य स्वि॥ देत्यः कं स द्विषा
 कः कथ य विनिहतो मरुदः कः प्रतीतः कोद कीदृग् व संतः प्रियतम भवतः प्रात ये नित्य
 मस्तु॥६॥ को किलालापवाचाल सह कार म नो हराः॥ अशोक स्तव काली नमत्तालि म
 धुरस्वरः॥७॥ श्लो कोत्तरजातिः॥ काच के हरिणा ध ने रूप राधीः कीदृग्भुजं मे स्ति किं
 कीदृक् कुंभ स मुद्ग व स्य ज वरं कीदृग्धिया सुर्वधूः॥ श्लोकः कीदृग्भीषितः सुकृति
 नां कीदृग्भो निर्मलं सो रा मा द्य स र्व गं कि मुदितं रात्रौ सरः कीदृशं॥८॥ कुमुदव

राम
 ॥१२॥

नपरागरंजितांभोविहितगमागमकोकमुग्धरेखं॥चांद्रिःपृच्छतिकिंमुरारिशयनंकांहे
 तिरूपंनृणांकीदृग्वीरजनम्रकोतिगहनःसंवाचयावंचितं॥काधात्रीजगतोवृहस्यति
 वधूःकीदृक्कविःकादृतःकोर्यःकिंभवताकृतंरिपुकुलंकीदृक्सरोवासरे॥८॥विकच
 वारिजराजिसमुद्रवोच्छलितभूरिपरागविराजितं॥खंडोत्तरजातिः॥विभर्त्तिवदनेन
 किंकरहसत्वपीडाकरंक्लृप्तकुलंभवतिकीदृशंगलितयौवनंयोषितां॥वभारहरिरंबु
 धेरुपरिकांचकेनस्तुतोहतःकथयकस्त्वयानगपेंतेर्मयंकीदृशात्॥१०॥विषमपाद
 निबुंजगताहितः॥हरिर्वहतिकांचदास्त्यरिषुकागताक्चकाकमर्चयतिरोगवान्ध
 नवतीपुरीकीदृशी॥हरिःकमधरद्वलिप्रभतपोधरांकिंव्यधुःकयासदसिकस्त्वया
 बुधजितोबुधिःकीदृशः॥११॥कुंभारमानमकरागमदुर्गवारिः॥पादोत्तरजातिः॥चत्वा

विन

वक्रप्रसृजानिः॥ वर्णद्वयं द्वयैकैकदलभूतदलाष्टकं॥ सर्वोन्नतशब्दवर्णनपद्यं स्यात्क
 तकर्णिकं॥ १६॥ पुण्यात्मा वदकीदृशः ससिजेः केमोदिताः कादृष्टस्त्वद्वैरीगतच
 सुषां कुलमभूत्कीदृक्त्वया के जिताः॥ वद्धालिः सलिलाशयः कथयभो कीदृक्क
 आक्षेपवाक्शब्दः कुत्र न तस्करादिकमयंदत्ते भवेत्प्रायशः॥ १७॥ अपितं वदकीदृशं
 निगदितो मुक्तः पुमान् कीदृशः कस्यादिभ्यति कौशिकाभुविहृतः कीदृक्त्वया तस्कर
 रः॥ हस्ती स्यान्ननु कीदृशो बहुमदः शोच्यो रणः कादृशः कीदृक्षंपुरुषः प
 रप्रतिहतः कीदृक्कमवेदासु किः॥ १८॥ अलपः॥ अपश्यन्॥ अरयः॥ अ
 ररे॥ अवंधः॥ अहस्तः॥ अगजः॥ अहीनः॥ इति पद्यजातिः॥ काकत्वेव
 स्तपदं अस्तं यत्तत्काकपदं मतं॥ तिर्यगन्योन्यरेखाभिगोभूत्रीद्विपदीद

म
१३॥

१५ योऽर्णकुतः कस्यात्कीदृक् कथय विषयेऽस्युट्मिंदरिपोः कः कीदृक्षो भवति वशगः
 कश्च कलमः ॥ प्रवीणः संबोधः सुभगवद कौ एतवचनौ सुरूपेति ख्यातिं जगति महतो
 सगतवीती ॥ २० ॥ नागदरतः ॥ नागतनयः ॥ नागरमणी ॥ काकपदनातिः ॥ कामादुर्ध्व
 तीममंगलवती कीदृग्ग्रहाणां गतिः संबोधावदमस्य वेधनधरः कीदृग्भवत्यामरः ॥
 कीदृवात्मिकिवेश्मकोत्तनं सुरोधने सुरैरुच्यते शा कीदृग्भकदा विशंखरहि तं वांछं
 तिकं योषितः ॥ २१ ॥ कीदृक्पांथकुलंतमो ह्ररौ का किंचक्रसंबोधनं रम्या चंपकशाखि ति ४
 नः कथय का कश्चाद तो र्धे भवेत् ॥ किं क्षिप्तं सुरवैरिणा सुररिपोः का ह्यश्मशानेति राम
 काक्ष्मा कीदृग्भवति स्म पूर्वमधुना कीदृक् पुनर्वर्तते ॥ २२ ॥ अजं मां शुभाचारवलिशा ॥ २४ ॥
 लविनोदिता ॥ भुजंगमभिभासारकलिकाले जनोचिता ॥ गोमूत्रीजातिः ॥ २३ ॥

अ	त	सु	च	व	श	न
ज	म	म	र	र	नि	
म	रि	नि	स	व	का	ता

वरुणैकेन वा द्वाभ्यां सर्वैर्वा सर्वदिगतेः ॥ उत्तरेः सर्वतो भद्रं दुष्करं तदिदं यथा ॥ २४ ॥ क
 स्म्यगे धातु रुक्म सुवरि पुहृदिका भूषणं के स्तनानां कोदुःखी कश्च शब्दो वदति वदमु
 चं कौ रि पूरव्या नवी यौ ॥ मंगारी कीदृशः कारणाशिरसि भयाङ्गं मैमाप्नोति सेनाको ग ३
 दानार्थमिधायाशिरसि शिरसि को युध्यतः संप्रहृत्य ॥ २५ ॥ कीदृकृतो यार्थिनी स्त्री भ
 वति मदकरः प्रायशः कोदुराद्यौ ॥ कस्मिन्मंदाय ते सौ नियतमुदुपतिः प्रेयसी कामुरारः ॥
 विख्यातो वाहनौ कोदुहि पामुर मिष्टौ कीदृगा खेटिका स्त्री दूने वा विराभासमिति ग ४
 तमया के गतौ कश्च धातुः ॥ २६ ॥ ह्यौ रौ यौ ॥ सर्वतो भद्रजातिः ॥ प्रतिलोमानुलोमाभ्यामु
 त्तरेण गतागतं ॥ मध्यवर्णविलोपेन तत्रानेकप्रकारकं ॥ २७ ॥ वदवल्लभ सर्वत्र साधु
 भवति कीदृशः ॥ गोविंदेनानसि सिप्तेनंदवेश्मनिका भवतु ॥ २८ ॥ दानरक्षी ॥ यत्नाव

15
 त्विष्य का ग्राह्या लेख कैर्मणिमल्लिका ॥ चनांघकारेनिः शंकं मोदते केन बंध की ॥ २८ ॥ ना
 लिकेरजा ॥ असुरसुरनरेंद्रैरुद्यते शिरोभिस्तनुरपि सुचिवस्त्रे कातिविस्तारमेति ॥ वद
 तिकमलयोनिः सेव्यते केन पुष्पं मधुरमसृणमद्री का भवेदुत्पलस्य ॥ ३० ॥ मालिका ॥
 कालिमा ॥ हिमांशुखंडं कुटिलोज्ज्वलप्रभं भवेद्दण्डप्रवरस्य कोटशं ॥ विहावरां पद य
 मध्यसंस्थितं न किं करोत्येव जितः करोति किं ॥ ३१ ॥ दंष्ट्रमं ॥ वसंतमासाद्य चनेषु की
 दृशा ॥ पिकेन राजंति रसालभूरुहः ॥ निरस्य वर्णद्वयमैधेमे त्रेमं भवद्विषां कांत्यतमा
 तिथिश्च का ॥ ३२ ॥ कांतगिरा ॥ गतप्रत्यागतजातिः ॥ आदौ मध्ये तथा ते वा वद्धंते वर्ण र म
 जातयः ॥ एकद्वित्रादयो यत्र वर्द्धमाना क्षरं हितत् ॥ ३३ ॥ किमनंततयाख्यातं पादेन व्यं
 गमाद्द्वय ॥ जनानां लोचनां नंदं केतन्यं तिदिनात्यये ॥ ३४ ॥ खंजनाः ॥ उरस्थलं कोत्र विनाप

यो धरं विमर्त्तिसं बोधय मारुताशनं ॥ वदंति कं पत्तनसंभवं जनाः फलं च किं मोरवधूकुचो
 पमं ॥ ३५ ॥ नागरंगं ॥ प्रायेणैव नो कलोकस्य कः करोतीह गर्वितां ॥ आदौ वर्णद्वयं दत्वा त्रु
 हि के वनवासिनः ॥ ३६ ॥ शवराः ॥ सानुजः काननं गत्वाने कषे यान्न जघान सः ॥ मध्ये च
 र्णत्रयं दत्वा रावणो वदकीदृशः ॥ ३७ ॥ राक्षसोत्तमः ॥ धत्ते वि योगिनी मंडलस्थलपांडु फ
 लानिकाः ॥ वदवर्णो विधायां ते सीता हृष्टा कया भवेत् ॥ ३८ ॥ लवलीलयो ॥ विस्मोः का व
 ल्लभा देवी लोकत्रितयपावनी ॥ वर्णमाद्यंतयोर्दत्वा कः शब्दस्तुल्यवाग्वद ॥ ३९ ॥ समानः ॥
 वर्द्धमाना जातिः ॥ आदितो मध्यतो तादाहीयंते वर्णजातयः ॥ एकद्वि त्र्यादयो यत्र हीयमा
 ना क्षरंतस्म ॥ ४० ॥ च संतमासाद्य विकारि राजते वनेषु किं वल्लभ पुष्पमुच्यतां ॥ विहंगमं
 कंच परिष्फुराक्षरं वदंति कं पंकजसंभवं विदुः ॥ ४१ ॥ किमु कं ॥ समुद्यते कुत्र न पाति पां

16

धु

र

लासमुद्यतेकुत्रमयंमवेज्जत्तात्॥समुद्यतेकुत्रतवापयात्परिःप्रहाणसंवोधनवाचिकिंप
 दं॥४२॥हिमकरे॥तपस्विनोत्यंतमहासुखाशयावनेषुकस्मैस्पृहयंतिसत्तमाः॥इहा
 द्यवर्णद्वितयंनिरस्पृहोःसदास्थितंकुत्रचसंत्वमुच्यतां॥४३॥तपसेपुरुषःकीदृशोवे
 त्तिप्रायेणसकलाःकलाः॥मध्यवर्णद्वयंत्यत्काञ्चूहिकस्यात्तुरालपः॥४४॥नागरिकः॥
 सुगंधिवक्त्रार्पितसीर्द्रदोहदानितंबिनानाननुकेविकाशिनः॥विहासवर्णाश्चतुरंत्यसं
 भवान्शिरोरुहेःकुत्रसदास्थितंवद॥४५॥केसरदुमाः॥यजमानेनकःस्वर्गहेतोसम्य
 ग्विधीयते॥विहायाद्यंतयोर्वर्णौगोत्वंकुत्रस्थितंवद॥४६॥यागविधिः॥हीयमानादि
 राजातिः॥अन्योन्याक्षतैर्धर्तिन्याएकांतरितयायवा॥मृंखलाबंधदत्पुक्तोयंघिमान्ता
 गपाशकः॥४७॥पवित्रप्रतितत्तिक्तलिमिहकिंमठासंज्ञरात्रवीतिधरिणाधरश्चकि

राम
 ॥१६॥

मजीर्णसंवाचनं॥हरिर्वदतिकोजितोमदनवैरिणासंयुगेतनोतिननुकःशिखंडिकुल
 तांडवाडंवरं॥४८॥पयोधरसमयः॥भवतिजयिनीकाजोसेनाद्वयाधरभूषणंवहतिकि
 महिःपुष्पकीदृकुसुमसमुद्भवं॥महतिसमरेवैरीवीरत्वयावदकिंकृतःकमलमुकुले
 मृगःकोदृक्पिवन्मधुराजते॥४९॥परागरंजितः॥शंखलंबंजातिः॥आकानंकिंभव
 तिहितरोःकस्यचित्प्रश्नविज्ञाःप्रायःकार्यंकिमपिनकलोकुकुर्वतेकेपरेषां॥पूर्णचंद्रं
 हतिकाएकतिग्लानचक्षुःकेनोदन्याजनितमसमंकष्टमाप्नोतिलोकः॥५०॥नीरापका
 रेण॥कासंबुद्धिःसुभटभवतोब्रूदिष्टमिसम्यक्प्रातःकीदृक्भवतिविपिनंसुप्तबुद्धे
 विहंगैः॥लोकःकस्मिन्प्रथयतिमुदंकात्वदीयाजयित्रीप्रायोलोकेभवतिहिसुखंजंतुना
 कीदृशेन॥५१॥विहारसेविना॥एकांतरितशंखलाजातिः॥गोष्ठाविदग्धजनवत्पि

१७ शोचनीया कीदृक् भवेत्तरणिरश्मिषु का सदा स्ति ॥ दुर्वारदर्पदलिता मरनाय कापि कीदृश्य
 कारिसुरशत्रुचमूमुहेन ॥ ५२ ॥ तारकविरहिता ॥ कीदृक् परैरुपहतौ भवति क्षितीशः प
 च्छत्यनुद्ग्रहं किं विदितं पवित्रं ॥ विच्छिन्नपाणिचरणोजनकोपदीयः कीदृक् परैरभिहितः
 स पुमान् पुनः स्यात् ॥ ५३ ॥ व्यंगतनयः ॥ नागपाशजातिः ॥ भाषाभिश्चित्रितं पत्न्या संस्मृत
 त प्राकृतादिभिः ॥ संतश्चित्रं तदिच्छंति संशुद्धं त्वेकभाषया ॥ ५४ ॥ किन्तु स्यात्कीदृक्षं मह
 तोपि च तादृशस्य जलशोः ॥ दिव्यमणि किरणं स एव पति उतं हो र किं गोसे ॥ ५५ ॥ कम
 लवर्णं ॥ मत्स्यहितमंबु कीदृक् पृच्छति रोगानि शासु किं भाति ॥ को न गोवदति मृगः खेगम
 इकेरिसाररणा ॥ ५६ ॥ अविशामभमिरेण ॥ संस्मृतप्राकृतं ॥ प्रायो विम्यति कीदृशाद रि
 गजादंतप्रहीणा गजाः पृथ्वा संप्रति कीदृशान् पतिनाराजन्वती राजने ॥ प्रायः प्रायुषि कीदृ

राम
 ॥१७॥

शगिरितटीधत्तेचकः कंजलेमससोवलि एचरात्र यदि लो जादं किं केरि सुसु अणे सुहोदज ए
 ॥५७॥ विस्रंतमणु ॥ संस्कृतापभ्रशः ॥ किं सुखमाहुः कं वा के श वि कारं च का हरे दयिता ॥ किं
 भ्रशवाक् किं भ्रशवाक् अभिनवनगरी रात्रः कभास्मिन् को लुच्चदवी लपुलिसारां ॥ ५८ ॥ श
 मल कं मालं मे ॥ कस्रं वेर मसुत दति विख्यातः पृच्छति स्फुव हरि लः ॥ अहि रावण अरीर
 स्मे असाहु लो के रा उज्जउ दे ॥ ५९ ॥ लभे ले ए रा ॥ संस्कृत पै शाचिकं ॥ को पारुणं कि मरु
 राग्र सरस्य पूर्व काष्ठा प्रति श्रित तनोरु पमान पात्रं ॥ यत्त ख सो लाम रणं स अर सरणो पु
 ने हि किं पद स दे हि तुरंग मस्यं ॥ ६० ॥ कपिल पणां ॥ कं प्राण यंति जल दा से न्यं की दक पला
 यते ॥ धत्ते शिरो रुं धरा करुद ससि दं के रि सं हो द ॥ वात कं कातरं ॥ संस्कृत मागधी ॥ को व
 व र्णाद्यः कज ल धि सुता कंच द धादि संतं प्राहुर्बुद्धः कमज यदसौ ता किं कैः के प्रियं ते ॥ आ

मंओविः कथयविदितं किंपदं हेतुवाचीजा एअंउं मरुमहिलासाविवेलेद कीसा॥ ६२॥ अ
 एवस्मारं वादावेहि॥ कः शयस्यात्पुरुषवचनः कुंडलौ को स्मरारेः कामं भोधे हरिरुदवहरीव
 धः पछतीह॥ हांडीकुंडी अणसि एण घरे कास अह्मा एण एवं पुच्छितं तोपुलिसपरिहाउतरं की
 सदेद॥ ६३॥ नाहाकुंभार॥ संस्लतलौकि कं॥ कोलि वस दूछं दं सुदर मिरिगहन कुंजमसं
 मि॥ सह अजु रो एण योदुं सिहि गमणो केरि सोहाद॥ ६४॥ सरहससवराहवगो॥ काहरद
 मणं पडणो गुणगण जो घण सखाहणि ज्ञस॥ किअवउ चडुतिसदाहु आसणा केरि साहो
 ति॥ ६५॥ सरिसवहु आ॥ शुद्धप्राकृतं॥ पाणिगहणति अंसणुं सोहउ केहिं मरुि अउ॥
 साहसुपहुं वीरपरिउवल केहिं खंडि यउ॥ ६६॥ समरंगणेहिं॥ रसिअरुकेणु किज्जइउ
 अइहिंमाणुसकेणउ विज्जर॥ तिखिअलोअखणं केण सुहिज्जइ एकुप एहं महुतिहु अण

राम
 ॥१८॥

18
 गिज्जर ॥ ६७ ॥ नीर स रा पे ण ॥ मुद्रा प म्भं शः ॥ सुअ लो पु छ द मे ह पु छ द मे हो वितं त हा सु अ लं ॥ के
 रा ह आ स अ ल सु आ के ण ज रा वि स द पा आ लं ॥ ६८ ॥ व ला ह क वि ले रा ॥ ध व लु ज ले हिं सो
 द ध रं ण म सा ण दे स स ॥ नि स्र स न ख व वा ला के हिं प डि घे डि आ हो ति ॥ ६९ ॥ न ल क लं के हिं ॥
 मुद्र पे शा चि कां वै री पु छ द क क ने रा च ति कि स रा द्य रा के हिं ॥ क बा हिं वि ण क हिं स मं फ न सो
 नि नि फि प क ता द वि ॥ ७० ॥ अ हि अप रे पे हिं ॥ प नू ण किं भ र ज रा णि अ ने ह ना नां अ अ द
 स रां फ च व्र जं भ नि सू द न स्य ॥ भ नु न खो र त र दु स व स ता द पा पा मो हं ध का र क र नं ल प किं ल
 हं ति ॥ ७१ ॥ वि स म र णं ॥ शु द्ध मा ग धि कं ॥ जा नं जा रा द्य णि घे भे भ म लि सा कि पु द्ध र वो ल्ल रे सं
 भ लि ॥ जो ति ल स रि स व पी उ र क्ख रा णी की ज द सो वि रा णी ॥ ७२ ॥ सु ते ली ॥ सु द्ध लो कि कं ॥ सं शु द्ध
 जा तिः ॥ ए ता व ता पि दि द्वा त्रं प्र श्ना नां द र्श ति मा या ॥ ये न ये न हि मा द्यं ति त द्वि द स त्त द्द ह्य तां ॥ ७३ ॥

॥ इति श्रीधर्मदासविरचिते विदग्धसुखमंजुनेतृतीयः परिच्छेदः ॥ ॥ अक्तीकृत्यकमप्यर्थं स्व
 रूपार्थस्य गोपनात् ॥ यत्र वाक्योतरादर्थो कथ्यते सा प्रहेलिका ॥ १ ॥ सा द्विधा र्थवशाद्वाच्यवि
 ख्याता प्रश्नशासने ॥ आर्थस्यादर्थविज्ञानाच्छास्त्रीशब्दविभंगतः ॥ २ ॥ तरुण्यालिंगितः कं
 ठेजघनस्थलमाश्रितः ॥ गुरूणां सन्निधाने विकः कूजति लुहुर्लुहुः ॥ ३ ॥ पानीयकुंभः ॥ आ
 पांशुपातकठिनं बहुलं सुमनोहरं ॥ करैराल्लभ्यते त्वर्थं किं वृद्धैरपि स स्पृहं ॥ ४ ॥ पक्वविल्व
 फलं ॥ आर्थप्रहेलिका जातिः ॥ दुर्वरि वृत्तसरुविल्वयिका प्रसुप्ता श्यामा सपल्ल हृदये सुपयो
 धरा च ॥ लुष्टे पुनः प्रणतशत्रुसरोजसूर्ये लंबाद्यवर्णरहिता वदना मका स्यात् ॥ ५ ॥ शास्त्रीस
 दारिमध्यपिनवैरियुक्तानितां तथुक्तापि सितैव नित्यं ॥ यथोक्तवादिन्यपिनवदूतीकानाम
 कांतेति निवेदयाशु ॥ ६ ॥ सारिका ॥ इति शास्त्रीजातिः ॥ एतत्संज्ञो विसंज्ञो बहुगुणवंत उभ

राम
 ॥ १८ ॥

१९
 मइणिरंतरंतरणिच्चलहेतिउ ॥ तरुणिज्जुइ एणु फलयत्तु तस्मजोपरिजाणई पावई सोज्जुज्ज
 सु ॥ ७ ॥ गुणरुक्खो ॥ घरचरुवलइ सपलपिआरीजरुहुवै रिलोपहुणारी ॥ वज्जइ सुघइस्व
 णएकली तहजाण हजइजाइ णपेली ॥ ८ ॥ पाससारिः ॥ उभयस्वरूपप्रहेलिकाजातिः ॥ का
 लासारादिकं हृद्यं अजमारादिगूढकं ॥ विदग्धादुर्विदग्धानां कुर्वते दर्पशातनं ॥ ९ ॥ अनुने
 तुमालिन्या दयितस्वरणोसरागचरणायाः ॥ यावत्पितः सतया तत्क्षणमधीरितः कस्मा
 त् ॥ १० ॥ कालगूढं ॥ अवलोक्यस्तनौ बध्ना गुंजाफलविभूषणौ ॥ निम्बस्य रोदितुं लग्नाकुतो
 व्याधकुटुंबिनी ॥ ११ ॥ सारगूढं ॥ दरदिहूचू अमुलं पेच्छि असहि आरहिं विरहि सिंसहि ॥
 नमि ॐ कं केलितनूचु ओचलणाह ओकतो ॥ १२ ॥ रागद्वेषगूढं ॥ पेच्छंतमणिमिसच्छं पेच्छि
 वैचहु आइं सतिभि कुअरं ॥ दंसि अकआइं सीसे कणादोजाइ कुसुमारं ॥ १३ ॥ हृद्यजातिः ॥

वैवर्णा

20

श्रीः

रवि सुत कृत गोर्णः श्रुति विषय गुणां वयो चैरात्म धरः ॥ नरक शिराज गद खिलं विरम व्याद
समरु कृपाणिः ॥ १४ ॥ अज गूढं ॥ कुक्षे न सुप्रीत यना श्रया शद ग्धो न्म दा दर्दुर हर्ष काले ॥ स्व
जन्म भक्ष प्रिय भोज नाशान् त्यन्ति भीमा तु ज गो ज भाजः ॥ १५ ॥ मार गूढं ॥ वाता छीति ॥ रवि
धोरं बौ हर ता न्म हासुरी दयितः ॥ वीड ब्राह्मी नो का वा वा हा भो शम स्त्रानाः ॥ १६ ॥ रुद्र गूढं ॥
दया बान्प्रयतः श्रुद्धः प्रबुद्ध कम ले क्षणाः ॥ पापा प हस्त्रि भुवनं बुद्धः पाया द पाप तः ॥ १७ ॥ न
मज्जति क्वचि दोषे प्राणा तिजगतो मतः ॥ य एकः स परं आमांश्चिरं जयति सज्जनः ॥ १८ ॥ पा
द गूढं ॥ दष्टो मया सखि ब्रूहि सो दयित्वागतो द्यमां ॥ भद्रे कल्याणिनी भूया प्राची पश्याति नि
र्मलां ॥ १९ ॥ दाहि स्मपवणु द्विगा संमील दलो यणा दं यहि अवह ॥ गिउ रा सही उरा ता पे क
लो वि करे हिं त के इ ॥ २० ॥ अर्प गूढं ॥ गूढ जातिः ॥ स्तुति निंदेत दर्पत्वात् व्यर्थ मर्त्य इवो दया

राम
॥ २१ ॥

त्वा॥ निहृवात्कथितस्यापि शृष्ट्या जादपद्भुतिः ॥ २१ ॥ बहु बौदो गुरुध्वंसी गोहंता जनपीडकः ॥
 करोतु विरयो लोके कं अस्तमाप्तमहोदयं ॥ २२ ॥ विष्णोस्तुतिनिंदे ॥ सततमहितजनवत्सलव
 रुभयपापक्रियापरिभ्रष्टः ॥ दहकलिकाले कुंपतिर्जगतस्त्वं परमदुःखकरः ॥ २३ ॥ राक्ष
 स्तुतिनिंदे ॥ स्तुतिनिंदाजातिः ॥ प्रसन्नमंडली श्रीमान्नयलध्वमहोदयः ॥ करप्रचारसु
 भगो राजानंदयति प्रजाः ॥ २४ ॥ चंद्रभूपती ॥ विनायकाहितप्रीतिदेवो गंगाभारयः ॥ स व
 दो माधवः सत्त्वामव्यादव्यर्थविक्रमः ॥ २५ ॥ शंकरवासुदेवौ ॥ इर्थजातिः ॥ सात्कारं शिष्य
 यतिब्रणायत्यचरंत नोतिरोमांचं ॥ नागरिकः किमु मिलितो नहि नहि सखि है मनःपव
 नः ॥ २६ ॥ रुचिरस्वरवर्णपदारसमावधती जगन्मनोहरति ॥ तत्किं नरुणी नहि नहि वा का
 रणी बाणस्य मधुरशीलस्य ॥ २७ ॥ अपद्भुतिजातिः ॥ स्वरेषु विंदुमुक्तेषु हलीषदवबोधनं ॥

प्रहोभयतिपांयस्त्रीनिश्वासेरिवमांसलं ॥३७॥ सुभगतवाननपंकजदर्शनसंजातनिर्म
 रप्रीतेः ॥ समयति कुर्वन् दिवसः पुण्यवतः कस्यरमणीयः ॥३८॥ कर्मगुप्तं ॥ पूतिपंक
 मयेत्यर्थकासारेदुःखिताश्रमी ॥ दुर्वागमानसाहंसागमिष्यंतिवनागमे ॥३९॥ अहं
 महानसायातः कलितो नवारस्तव ॥ मयामांसादिकं सुक्तेभीमं जानीहि मोबक ॥४०॥
 करणगुप्तं ॥ अंभोरुहमपेक्षात्वावापीपयसिभामिनी ॥ ददातिभक्तिं संपन्नापुष्पं सौ
 नाग्यकाम्यया ॥४१॥ असत्पायुक्तामार्गस्थतवसंमानिताश्रिया ॥ स्पृहयति न केनाम
 गुणरक्ताकरप्रभो ॥४२॥ संप्रदानगुप्तं ॥ शिलीमुखैस्त्वयावीरदुर्वारैर्निर्जितोरिपुः ॥
 विभेत्यत्यंतमलिनो बनेपि कुसुमाकुले ॥४३॥ सरसीतोयमुद्धृत्य जनः कंदर्पकारकं
 पिवत्यंभोजसुरभिस्त्वहमेकांतशीतलं ॥४४॥ अपादानगुप्तं ॥ याकक्षकटापातैः पवि
 त्रपतिमानवान् ॥ एकांतारोपितप्रीतिरस्ति साकमलालया ॥४५॥ विपद्यमानतासि

॥ १५ ॥

इत्यस्यैव निरूपणाः ॥ तथा हि भस्मपादाभ्यां निर्वाणं हंत्य यंजनः ॥ ४६ ॥ अधिकरणं
 गुप्तं ॥ तूणीव मधुमासे स्मिन्नरसी लड्डुममंजरी ॥ रयमुद्रिन्नमुकुले भाति न्यस्तशिली मु
 खाः ॥ ४७ ॥ प्राप्तमदो मधुमासः प्रवला रुक्प्रियतमोऽपि दूरस्थः ॥ असती यं सन्निहि
 ता हा हतं शालासखा नि यतं ॥ ४८ ॥ संबंधगुप्तं ॥ सर्वज्ञेन त्वया किंचिन्नास्य विज्ञान
 मीदृशं ॥ मिथ्या वचस्तथा च त्वमसत्त्वं वेत्ति न क्वचित् ॥ ४९ ॥ कमले कमले नित्यं मधूति
 पिबतस्तव ॥ भविष्यतीव संदेहः कंठं दीपाकरोदये ॥ ५० ॥ आमंत्रितगुप्तं ॥ विषादी मे
 लमज्जाति सदा रोगं तमुचति ॥ कुपेनापित्वया वीरशंभुना रिः समः कृतः ॥ ५१ ॥ नियमा
 राधिता देवैः कंसस्य द्विषतस्तनुः ॥ मंडलादिगदंशं स्वं चक्रं जयति विभ्रती ॥ ५२ ॥ स
 मासगुप्तं ॥ पितांतस्वच्छे हृदयं सखि प्रेयान्समागतः ॥ त्वां धिरं दशनिप्रात्यायः समाहिं
 ग्यरं स्पते ॥ ५३ ॥ कलिकालमिषं तावदगस्त्यस्य मुनेरपि ॥ मानसं खंडयत्यत्र शशिवंश

तम
 ॥ २२ ॥

नु कारिणी ॥ ५४ ॥ लिंगगुप्तं ॥ प्रमोदं जनयत्येव स दारा गृहमेधिनः ॥ यदि धर्मश्च कामश्च
 भवेतां संगता विमो ॥ ५५ ॥ सुप्रवचनं गुप्तं ॥ कस्मात्वं दुर्वला सा तिसख्यस्त्वं परिपृच्छति ॥ त्व
 यिसन्नहितेनासुरघालिं वययो विमो ॥ ५६ ॥ तिरुचनगुप्तं ॥ ~~कस्मात्वं दुर्वला~~ अन्योप्यर्थः
 स्फुरो यत्र मात्रादिच्युतकेषुपि ॥ प्रतीयते विदुस्तस्मान्मात्राच्युतकटिकं ॥ ५७ ॥ महाशय
 मपि स्वच्छं तीरं संतापशान्तये ॥ खलावासादतिप्रांतः समाश्रयत हे जनाः ॥ ५८ ॥ तुषारध
 वलस्फुर्ज्जन्महामणिधरो नयः ॥ नागराजो जयत्येकः पृथिवीधर एव समः ॥ ५९ ॥ मात्राच्यु
 तकं ॥ सुश्रमाचंदनवल्लीवांतातिलकभूषिता ॥ कस्यैषानंगभूः श्रीतिंभुजंगस्य करोति न ॥
 ६० ॥ यथा स प्रसवः स्निग्धः सन्मार्गविहितस्थितिः ॥ तथा सर्वाश्रयः सत्यमयमेव कुलद्रु
 मः ॥ ६१ ॥ बिंदुच्युतकं ॥ महारुहो विहंगानो मे ते मंद्रैः कलापितां ॥ विरुतैस्वागतानीव
 नीरवाहाय कुर्वते ॥ ६२ ॥ अगस्त्यस्य मुनेः शापात् ब्रह्मस्यंदनमास्थितः ॥ महासुखात्परि

तनोतु विस्तार्यतु ते भद्रं कर्णेभ्यो नमः कोऽसौ यस्मात्पातो फली सर्पः शय्याः गजुत्पान् तेन गतिर्गमनम् पातो
 चक्रम नुसारिणो सुदेवः दयिता लब्धमीः ४ नाभ्यां विराजिः व्रज्या अशुभदेहः क्लेशशरीरः ४

पकारं स्फोट
 दयित्वा नेका
 रक्षणात् दीनो
 यमिति भव
 ति १

विष्टो न दुःखः सर्पतां गतः ॥ ६३ ॥ विसर्गच्युतकं ॥ महानपि सुधीरो विबुधैरल्लयुतोपि सन् ॥ वि
 रसः क्रूरसंयुक्तो न दीनः केन सेव्यते ॥ ६४ ॥ सुशीलः स्वर्णगौरांगः पूर्णचंद्रनिभाननः ॥
 --- कस्य न प्रातिज्ञ नोति हृदिसंस्थितः ॥ ६५ ॥ अक्षरच्युतकं ॥ तनोतु ते यस्य फला
 गरुत्मान् पातो मुरारिर्दयिता च शय्या ॥ नाभ्यां स्फुरद्भ्रमश्च भ्रमदेहः पद्मागतिश्च क्र
 मसो विरंचिः ॥ ६६ ॥ हरस्योतापकरः सुरेशः शान्तो हरिर्गोत्ररिपुर्विचस्वान् ॥ चंद्रोद्दि
 जिद्वाश्रित इत्युपेत्य लब्ध्वा वृतः पातु विधिर्नयंति ॥ ६७ ॥ स्थानच्युतकं ॥ भिसवोरुचिरा
 सर्वसुरसां जनप्रियाः ॥ समायामभिसंपन्ना दृश्यंते मगधे परं ॥ ६८ ॥ सत्यशालौ दयो
 पे तो दाता शुचिरमत्सरः ॥ जिनः सर्वात्मना सेव्यः पदमुच्चैरभिषिक्ता ॥ ६९ ॥ व्यंजनच्यु
 तकं ॥ स्फोटयित्वा क्षरं किंचित्पुनरेव दानतः ॥ यत्रापरो भवेदर्थः च्युतदत्ताक्षरं हित
 त ॥ ७० ॥ सदा गतिरुक्तो कथं स्तमसौ वश्यतां गतः ॥ अस्तमेव तिदापौ यं विधुरेकं शिवं

स ४
 सु ४
 इ ३

इकार
 स्पप

इकार दानात् भिन्नवदिति भवति १ न्य २ ति ४ दशे ६
 हरः जिद्वाश्रितः ॥ वक्रः न्यायः तापः न्य २ उक्तो विवस्वान् सुरेशः ४ गोत्ररिपुः १ शान्तो विधिः ॥ श्रिरं
 र्भ्रमि इति यो जनो पायः ४ ६ ७ १ ५ इत्येवमस्वामी वा जकार दानात् जिन इति भवति २
 सदा गतिर्वायुः ॥ पत्ते सदा गमनम् १ अन्धकारस्य अज्ञानस्य विधुरे विकलतायां
 सुखां को निश्च १ २ ७ १

गु ५
 इ ५
 राम
 ॥ २३ ॥

प.
टा.
र.
९

ਜਿ ੧

स्थितः ॥ ७१ ॥ पूर्णचंद्रमुखीरम्या कौमिनानिर्मलांबरा ॥ करोतु कस्य न स्वांतं एकांते मत
नातुरं ॥ ७२ ॥ न्युतदत्ताक्षरेजातिः ॥ ॥ इति आविदग्धमुखमंडने श्री धर्मदासचिर
चिते चतुर्थः परिच्छेदः समाप्तः ॥ ॥ ॥ शुभं भवतु ॥ ॥ ॥ शिवाय नमः ॥ ॥ ॥
पादशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥ यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयतां ॥
॥ ॥ संबत् ॥ १६ ॥ ८७ ॥ समये माघ शुद्ध ४ वासरो मंगलस्तदिने इदं पुस्तकं पादव
पंडितशेषस्तेन स्वहस्तेन काश्यां लिखितं ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ॥

५
५
५
रम
॥२३॥

काव्य

८

नं. २३५

॥१५॥

दा। वा। मृदेवने विभागे
॥ यादव शेषस्ये दं सुस्तवुं ॥
॥ विदग्ध सुखमंडनाख्य ॥

॥ राम ॥

॥१५॥